

Bedkommende være ganske villig til at medtage Bagerierne, hvis det skulde kunne staffe Forslaget nogle flere Stemmer. Den højtærede Minister og, saa vidt jeg erindrer, ogsaa en anden æret Taler sagde, at det var en ganske ejendommelig Bestemmelse her under Margarine-loven at ville tage Beværterne med ind under samme Regler som dem, der gælde for Forhandlerne, idet de ogsaa skulde angive, naar de benyttede Margarine. Det er dog ikke noget i og for sig aldeles enestaaende, thi jeg har for mig liggende her en Udskrift af et af de største engelske Tidsskrifter „The Dairy“, hvoraf det fremgaar, at man i de nordamerikanske Fristater har en Lov, hvori det er paabudt Restauratører og Hotelværtter og lignende Folk at have opslaaet Plakater med Paastrift: „Here we use only pure butter“ eller „Here we use margarine“, og i dette Tidsskrift beklages det, efter at det er udtalt, at Danmark har en af de bedste Margarine-lovgivninger i Verden, at denne ikke indeholder et saadant Punkt som det, Amerikanerne have, og Artiklen slutter med at sige — hvad jeg allerede i min Motivering tillod mig at antyde — at hvad der er Ret for den lille Detailhandler, kan dog ikke være Uret for den rige Hotelvært.

En anden og vistnok vægtigere Indvending, som fremkom, var Hensynet til den overordentlig vanskelige Kontrol, som skulde føres med Overholdelsen af en saadan Bestemmelse. Der maa jeg straks tillade mig at sige, at Forslagsstillerne have aldrig tænkt sig, at enten Margarineinspektøren eller Politiet skulde ligge i et Hotels eller en Restauratørs Potter og Pander og Gryder for at spejde efter Margarine; nej, Kontrollen vil komme til Stede paa en ganske let Maade og komme af sig selv, for det første gennem Gæsterne — der vil altid mellem dem være visse mistænksomme Sjæle, som have Mistanke om, at de saa Margarine, hvor de skulde have Smør, og de ville søge at staffe sig den Underretning i saa Henseende, som de kunne, og naar de tro at have tilstrækkelige Holdpunkter, ville de fremføre en Klage. Men der er jo ved Siden af en langt virksomere Kontrol, og det er Beværternes Tjenestepersonale. Som bekendt hersker der ikke altid — jeg turde vel snarere sige yderst sjældent — noget idealt patriar-

kalt Forhold mellem Beværterne og Beværterne, og allerede Udsigten til en Angivelse, der er saa nærliggende, naar de to Parter brouillere med hinanden, vil være nok til at afholde saa godt som enhver Beværtter fra at gøre sig afhængig af enhver Koffebøge eller enhver Kelder, han har; og den Beværtter, der benytter Margarine, vil ikke undlade at opslaa en Plakat om, at han benytter Margarine, idet han ellers, hvad Øjeblik det skal være, risikerer at blive angivet, og angivet vidnefast, for at have brugt Margarine. Derigennem vilde Kontrollen komme af sig selv, og derfor tror jeg, at den Indvending kan man staa temmelig rolig over for.

Seg skal blot sige et Par Ord om det andet Endringsforslag, Nr. 2, og de Indvendinger, som den højtærede Indenrigsminister bragte frem imod det. Med Hensyn til det Punkt fremsatte den højtærede Indenrigsminister en Indvending, som det forekommer mig dog maaske kunde være mindre korrekt. Han omtalte, at uagtet hele Bestemmelsen tilshyneladende ikke var saa overordentlig streng, var den i Virkeligheden strengere end noget som helst andet Sted, og at den var aldeles enestaaende; thi man maatte vel lægge Mærke til, at naar der henvistes til visse andre Lande — den højtærede Minister nævnede Rusland og Belgien, men der er jo ogsaa Italien og Østerrig — var der den store, store Forstel, at de ikke havde den Sikringsforanstaltning, som vi have, og som skal virke fremdeles, saaledes som det er bestemt her, ej heller Mærkning af Margarinefustager. I saa Henseende skal jeg bemærke, at det, da den højtærede Minister plejer at være saa overordentlig vel underrettet og saa korrekt i sine Udtalelser, ganske vist undrede mig noget at høre denne Adskillelse mellem, hvorledes Forholdet vilde blive her, og hvorledes det var i andre Lande, der have endnu meget stærkere og skrappere Forholdsregler mod Forhandling af Smør og Margarine i samme Lokale. I Belgien er det som bekendt saaledes — det ere vi jo enige om — at det er forbudt at have Margarine og Smør i samme Lokale, men hvad angaar Mærkningen, da have de der under Nr. 4 den Bestemmelse: Enhver Beholder eller Emballage, hvori Margarine fremsættes eller opbevares til Salg eller til Udlevering,